

Sygn. akt. II Ca 1504/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Lisek

Sędziowie: SO Katarzyna Serafin - Tabor

SR(del.) Anna Kruszewska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Powiatu (...) – (...) w W.

w przedmiocie likwidacji depozytu

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 20 maja 2016 roku, sygnatura akt: I Ns 389/16/K

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że pkt II sentencji nadać brzmienie: „II. stwierdzić, że Skarb Państwa nabył przez likwidację niepodjętego depozytu środki pieniężne pozostawione przez zmarłego J. G. (1) w kwocie 146,63 złotych (sto czterdzieści sześć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z oprocentowaniem, zdeponowane na koncie depozytowym (...) w W., za okres od dnia złożenia depozytu do dnia jego likwidacji”

SSO Katarzyna Serafin - Tabor SSO Krzysztof Lisek SSR Anna Kruszewska

UZASADNIENIE

W punkcie II postanowienia z dnia 20 maja 2016 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie oddalił wniosek wnioskodawcy o likwidację niepodjętego depozytu.

Uzasadniając powyższe Sąd Rejonowy powołał treść art. 4 ust 1 i 2 oraz art. 6 ust 5 ustawy z dnia 18 października 2006 roku (Dz. U. nr 208, poz. 1537) o likwidacji niepodjętych depozytów i wskazał, że na chwilę obecną nie został ustalony krąg spadkobierców zmarłego J. G. (2). Zgodnie bowiem z § 2 art. 1025 k.c domniemywa się, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku albo poświadczenie dziedziczenia, jest spadkobiercą. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca wezwał do odbioru depozytu brata zmarłego, który jednak nie legitymował się w/w dokumentami potwierdzającymi uzyskanie przez niego praw do spadku. Stosownie zatem do treści art. 6 ust. 5 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów, wnioskodawca winien dokonać wezwania następców prawnych zmarłego poprzez wywieszenie wezwania na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy. Ponieważ wnioskodawca nie dopełnił tego obowiązku, wniosek podlegał oddaleniu.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca i zarzucił:

1. naruszenie art. 4 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 18.10.2006r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz.U. z 2006r., nr 208, poz. 1537 ze zm.) poprzez ich niewłaściwą wykładnię, prowadzącą do błędnego przyjęcia, że wezwanie uprawnionego do odbioru depozytu jest skuteczne tylko w przypadku gdy osoba taka legitymuje się na moment wezwania stwierdzeniem nabycia spadku albo poświadczeniem dziedziczenia, w sytuacji gdy obowiązek taki

nie wynika z powyższej ustawy i w konsekwencji błędne przyjęcie, że Wnioskodawca zobowiązany był do dokonania wezwania następców prawnych zmarłego poprzez wywieszenie wezwania na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy;

2. niewyjaśnienie okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, niewłaściwą ocenę dowodów oraz brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego (art. 233 k.p.c.) tj. brak wzięcia pod uwagę, okoliczności iż z przedstawionego przez Wnioskodawcę materiału dowodowego wynikało, iż brat zmarłego był jedynym uprawnionym do odbioru depozytu, w myśl art. 4 ust. 2 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów (zmarły był rozwiedziony, bezdzietny i miał tylko brata), a zatem skuteczne (albowiem potwierdził on odbiór wezwania kierując do (...) korespondencją załączoną do wniosku o likwidację depozytu) wezwanie go do odbioru depozytu, uchylało obowiązek dokonania wezwania następców prawnych zmarłego poprzez wywieszenie wezwania na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy;

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie zgodnie z wnioskiem, **ewentualnie o** uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była uzasadniona.

Rozpoznając wniosek, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe i wystarczające do wydania rozstrzygnięcia ustalenia, wskazał w pisemnym uzasadnieniu przepisy prawne, które co do zasady stosuje się w sprawach przedmiotem których jest likwidacja niepodjętych depozytów i w oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy wydał rozstrzygnięcie nie znajdujące uzasadnienia prawnego.

Poprzedzając merytoryczne odniesienie się do zarzutów apelacji, rozpocząć należy, od przytoczenia art. 693¹⁹ § 1 k.p.c., który wskazuje wymogi wniosku o likwidację niepojętego depozytu. Otóż tamże stwierdza się, że wnioskodawca winien:

1. przytoczyć okoliczności, w których nastąpiło złożenie do depozytu,
2. dokładnie określić depozyt podlegający likwidacji;
3. wskazać osobę która jest uprawniona do odbioru depozytu.

Podkreślić należy, że są to wszystkie wymogi takiego wniosku, o ile jest znana osoba uprawniona. W sytuacji, gdy nie jest znana, należy stawiać wnioskodawcy wymagania zgodnie z par. § 2 cytowanego przepisu.

W niniejszej sprawie we wniosku wskazano uprawnionego – brata osoby zmarłej, po której ma być zlikwidowany depozyt i w ocenie Sądu Okręgowego jest to całkowicie wystarczające w świetle brzmienia powołanego przepisu. Przepis wymaga wskazania uprawnionego i nic ponadto. Nie mówi się tam o „udokumentowaniu” czy nawet „uprawdopodobnieniu”, że jest ona uprawniona; tylko o jej wskazaniu. Zważywszy na sens wykładanego przepisu wobec faktu, że chodzi tylko o zabezpieczenie możliwości odbioru depozytu, a nie o prawne ustalenie, komu się on i w jakiej części należy, nie należy się tu dopatrywać (jak to uczynił Sąd Rejonowy) jakiegoś szczególnego znaczenia. Przeciwnie, z uwagi na cel regulacji, przepis należy czytać zgodnie z jego literalnym brzmieniem.

W tej sytuacji, skoro została wskazana osoba uprawniona (T. G.), należało rozpoznać wniosek merytorycznie, uznając, że wszystkie wymogi ze wskazanego przepisu zostały spełnione. Tak więc postawienie przed wnioskodawcą bezzasadnie dalszych wymogów w postaci ogłoszenia lub przedstawienia stwierdzenia nabycia spadku są jak najbardziej uzasadnione.

W kwestii merytorycznego oglądu sprawy wskazać należy, że jak to słusznie stwierdził Sąd Rejonowy, zastosowanie ma tutaj ustawa z dnia 18 października 2006r. o likwidacji niepojętych depozytów (DZ.U.208 poz.1537). W art. 4 tejże ustawy wskazano, że likwidacja niepojętego depozytu z mocy prawa następuje w razie niepodjęcia depozytu przez uprawnionego, mimo upływu terminu do odbioru depozytu (który wynosi 3 lata od dnia doręczenia wezwania do odbioru uprawnionemu). Tym samym skoro uprawnionemu T. G. dostarczono wezwanie w dniu 1 czerwca 2010 roku, to bez wątpienia upłynął już 3-letni termin wymagany przez ustawę i depozyt z mocy prawa został zlikwidowany. Zadaniem Sądu Rejonowego było tylko stwierdzić deklaratywnie tę okoliczność. Skoro jednakże mimo tego, że zostały spełnione wszystkie przesłanki ustawowe do takiego stwierdzenia, Sąd wniosek oddalił, to należało zmienić zaskarżone orzeczenie w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Katarzyna Serafin - Tabor SSO Krzysztof Lisek SSR Anna Kruszevska